

FESTIVAL

A BRAND STELT CD VOOR OP FEEST IN HET PARK

‘Elk concert moet een ervaring zijn’

A Brand is uitgegroeid tot een van onze strakst spelende bands. Vorige week speelde de groep nog een sterk concert op Pukkelpop, dit weekend is Feest In Het Park aan de beurt.

SASHA VAN DER SPEETEN

‘Ik ben niet beschaamd om toe te geven dat ik een fan ben van popmuziek’, zegt Dag Taeldeman, de frontman van A Brand. Taeldeman is van een generatie die alternatief en mainstream lijnrecht tegenover elkaar plaatste. Anno 2008 liggen de kaarten anders. De grenzen tussen commercieel en ‘indie’ zijn vervaagd, genres lopen door elkaar en wat vroeger ‘fout’ of ‘kitsch’ was, maakt nu zelfs af en toe deel uit van de alternatieve muziek. Taeldeman weet zelf natuurlijk goed dat zijn muziek soms op het randje van de kitsch balanceert. Op de nieuwe cd *Judas* is dat niet anders: volronde hardrockgitaren, die uit het oeuvre van Van Halen lijken geplukt, schurken zich comfortabel aan tegen aanstekelijke beats. Synthpop, funk en akoestische gitaren staan broederlijk naast alternatievere, ruigere klanken. ‘Mijn platencollectie is heel gevarieerd’, vertelt de zanger-gitarist, ‘Er zit ook veel dansmuziek en zwarte muziek tussen. Zie je, we willen altijd een plaat maken die we zelf zouden willen kopen of op de radio horen. Dat is de ultieme betrachting.’

Kwam ‘Judas’ vlot tot stand?

Taeldeman: ‘We zijn geen nieuwe groep meer. Tegenwoordig kiezen we bijvoorbeeld veel gemakkelijker wie in welk nummer de lead vocal mag zingen. Op dat vlak treedt echt geen egoprobleem op. Het kiezen van de gitaarpartijen loopt ook heel organisch. Toch heeft de nieuwe plaat veel van ons gevergd. We hebben ook in de weekends doorgewerkt. Soms werden mensen ziek, maar we moesten voort. De sfeer was gelukkig altijd goed. Het geloof in onszelf heeft ons sterker gemaakt. En de machine werkt, om het zo grof te stellen.’

Er staan heel wat verwijzingen naar het katholieke geloof op de plaat. Zijn jullie opgegroeid in een klassiek Vlaams-katholiek gezin?

Taeldeman: ‘Ik ben vrijzinnig opgevoed, maar ik kom uit het kleine dorpje Landegem in Oost-Vlaanderen, dus dat zal er wel iets mee te maken hebben. Het zit in je opvoeding. Het is een deel van je cultuur die je willens nillens meekrijgt. Wil dat zeggen dat ik gebukt ga onder het katholieke juk? Nee hoor, het is als een taal die je begrijpt en beheerst. We

zijn niet opzettelijk gaan zoeken naar die Bijbelse beeldspraak.’

In ‘Lesser god’ zingt je over ‘children of a lesser god’. Ken je de gelijknamige film uit de jaren 1980, met William Hurt?

Taeldeman: ‘Ik heb hem gezien maar ben er bij in slaap gevallen (*lacht*). De tekst gaat over mensen die anderen als stront behandelen en die zichzelf beter wanen dan iemand anders. Zo lopen er een pak rond in deze wereld. Ik vond “*You don’t treat people like children of a lesser God*” een heel gepaste zin.’

Je bewaart je ideeën in schriftjes. Wat staat daar in? Akkoordschema’s? Teksten? Klankbeschrijvingen?

Taeldeman: ‘De nagel op de kop. De drie dingen die je net noemde, ja. Ik kan in abstracte taal over klanken bezig zijn. Soms zijn dat tekeningen, soms sfeerbeschrijvingen. Dan schrijf ik bijvoorbeeld dingen als: “een liedje met ritmisch klappen en met veel *reverb*, met een duistere sfeer”. Maar er staan ook zaken in die niets met muziek te maken hebben. De beschrijving van een ten-

toonstelling die ik heb gezien, of een theaterstuk. Zo heb ik intussen toch al een twintigtal schriftjes volgekrabbeld.’

Frederik Heuwinck (drummer-zanger): ‘Als Dag die schriftjes bij mij thuis vergeet, durf ik er zelfs niet in te kijken. Het is zoals een dagboek. Ik heb altijd geleerd dat je daar niet in mag kijken.’

A Brand telt vijf groepsleden die allemaal zingen. Werken jullie vandaag op een andere manier samen dan in de begindagen?

Taeldeman: ‘Meestal kom ik met het basisidee en dat nemen Fred en ik dan samen op in de home-studio. Die vroege versie laten we horen aan de groep en vervolgens

gaan we er mee aan de slag in de repetitieruimte.’

Heuwinck: ‘Van “Drop the Messiah” heb ik dertig versies: een rockversie, een lichtere versie... Van “Hammerhead” had ik wel zestig versies.’

Taeldeman: ‘Wij komen sowieso vrij goed overeen. Iedereen weet waar we naartoe moeten. We hebben allemaal zin om de allerbeste optredens te spelen. Elk concert moet een ervaring zijn.’

Hoe zit het met het internationale verhaal? Wil A Brand ook over de grenzen doorbreken?

Taeldeman: ‘Jaaa, natuurlijk willen wij graag in het buitenland spelen. Kijk, we gaan proberen door Frankrijk te toeren.’

Heuwinck: ‘We hebben in het verleden al in Frankrijk gespeeld, alleen hebben we nu een betere omkadering gevonden. Er zijn trouwens lokale radiozenders in Parijs waar ze onze singles programmeren.’

Taeldeman: ‘Iedereen weet hoe moeilijk het is. Het is alsof je opnieuw moet beginnen: soms speel je voor vijf man en een paardenkop. Ik maak me geen illusies. Maar je weet nooit, misschien slaat het aan in Frankrijk.’

Misschien moeten jullie een hippe dj aanspreken om jullie singles te remixen.

Heuwinck: ‘Als ik de bedragen zie die gerenommeerde dj’s durven vragen voor een remix, denk ik: dat is duurder dan de totaalkost van onze plaat! (*lacht*)’

Taeldeman: ‘Misschien komt dat nog. Voor elke geslaagde remix zijn er vijftig remixen die niets doen. Maar er zijn ook schitterende remixen zoals de MSTRKRFT-remix van “Woman” van Wolfmother. Ik zou durven zeggen dat die versie beter is dan het origineel. Zo’n remix moet een meerwaarde bieden. Je moet het in zijn juiste context zien: niet elke remixer heeft de gouden toverstaf waarmee hij je nummer kan opwaarderen.’

A Brand wordt gezien als een van de beste live-groepen van ons land. Schaven jullie lang aan de live-set?

Taeldeman: ‘Wij organiseren speciale repetities voor concerten; we bedenken dan andere versies van de liedjes, met nieuwe intro’s of gewijzigde arrangementen. De nummers blijven herkenbaar, maar concerten hebben een speciale dynamiek. Wat live werkt, werkt niet noodzakelijk op plaat. Je moet een liedje laten ademen. Dus gaan we nummers langer of korter maken, ingehouden spelen of bijvoorbeeld sexier spelen. Ik ben ervan overtuigd dat een deel van de kracht van A Brand bij het live-verhaal ligt.’

A Brand speelt vrijdag 22/8 om 20.20u op Feest in het Park in Oudenaarde. Het volledige programma vindt u in de concertagenda op blz. 4.

ONLINE

www.abrand.be
www.feestinhetpark.be

‘We maken ons geen illusies over doorbreken in het buitenland, maar je weet nooit...’

A Brand: Frederik de Lepelere, Frederik Heuwinck, Tom Vermeir, Tim Beekaert en Dag Taeldeman. © Charlie De Keersmaecker